

Lisaks väidab hageja, et kostja rikkus finantsmääruse artikli 100 lõiget 2 hanke mõlema osa suhtes, see tähendab põhjendamis-kohustust, kuna ta keeldus hagejale esitamast piisavaid põhjendusi või selgitusi. Eelkõige ei esitatud piisavaid andmeid edukaks tunnustatud pakkumise tunnuste ja eeliste kohta. Hageja pakkumise kohta esitati üksnes lihtne tehniline märkus iga kriteeriumi osas ning samuti esitati üldsõnalist teavet, samas kui edukaks tunnustatud pakkujate osas märgiti ainult, et nende pakkumise kvaliteeti peeti kõrgemaks.

Kolmandaks väidab hageja, et kostja ei taganud kõikide pakkujate õiglast kohtlemist, kui ta kutsus nad oma ruumidega tutvuma, kuna see ei võimaldanud neil võrdselt konkureerida töövõtjaga, kes lõpuks hanke võitis.

Viimaks leiab hageja, et kuna kostja kasutas muid kriteeriume kui need, mis on lubatud finantsmääruse artikli 138 alusel, kasutas andmeid, mida hageja ise hankemenetluses ei esitanud, segas omavahel valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriume ning ei kasutanud pakkumuse majandusliku eeliseiga seotud kriteeriume, rikkus ta finantsmääruse artiklit 97 ja selle üksikasjalike rakenduseeskirjade määruse artiklit 138.

⁽¹⁾ ELT 2009/S 217-312293.

⁽²⁾ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (ELT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

20. septembril 2010 esitatud hagi — ClientEarth jt versus komisjon

(Kohtuasi T-449/10)

(2010/C 346/90)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: ClientEarth (London, Ühendkuningriik), Transport & Environment (Brüssel, Belgia), European Environmental Bureau (Brüssel, Belgia) ja BirdLife International (Cambridge, Ühendkuningriik) (esindaja: S. Hockman, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud 20. juuli 2010. aasta otsus, mis on määruse nr 1049/2001 ⁽¹⁾ kohaselt seadusjärgne eitav

vastus, millega komisjon ei võimaldanud hagejatele juurdepääsu keskkonnaalast teavet sisaldavatele teatud dokumentidele;

— kohustada komisjoni võimaldama viivitamata juurdepääsu ilma paranduseta kõikidele taotletud dokumentidele, mis on määratletud 2. aprilli 2010. aasta taotluse läbivaatamise käigus ning 8. juuni 2010. aasta kordustaotluses, välja arvatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikega 1 hõlmatud erandjuhud;

— mõista hagejate kohtukulud, sh menetlusse astujate kohtukulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 87 välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi paluvad hagejad ELTL artikli 263 alusel tühistada komisjoni vaikimisi tehtud otsus, millega komisjon andis teada oma kavatsusest mitte võimaldada hagejatele juurdepääsu keskkonnainfot sisaldavatele teatud dokumentidele, mis puudutavad biokütuste tootmisest tulenevaid kasvuhoonegaase ning mida koostab ja/või kasutab komisjon direktiivi 2009/28/EÜ ⁽²⁾ artikli 19 lõikes 6 ettenähtud aruande koostamise raames.

Oma hagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised väited.

Esiteks nad väidavad, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõiget 3 ning artikli 8 lõiget 2, kuna ei esitatud üksikasjalikke põhjendusi tähtaja pikendamiseks, mida tehti 27. aprillil 2010 ja 29. juunil 2010.

Teiseks väidavad hagejad, et komisjon on rikkunud määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõiget 1 ning artikli 8 lõiget 1, kuna ta ei esitanud dokumentidele juurdepääsu keeldumise üksikasjalikke põhjuseid. 20. juulil 2010, mis on määruses ettenähtud tähtaja möödumise kuupäev, keeldus komisjon juurdepääsu lubamast vastavatele dokumentidele ning ei esitanud mingeid üksikasjalikke põhjendusi nendele juurdepääsu keelamise kohta, nagu on nõutud määruses ja kohtupraktikas.

Kolmandaks väidavad hagejad, et kostja rikkus määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklit 4, kuna ta ei viinud läbi iga dokumendi sisu konkreetset ja individuaalset hindamist. 20. juulil 2010 või enne seda kuupäeva, mis on määruses ettenähtud tähtaja möödumise kuupäev, ei viinud komisjon läbi või ei teinud teatavaks iga dokumendi sisu konkreetset ja individuaalset hindamist selleks, et teha kindlaks, kas dokument või osa sellest on hõlmatud erandiga üldreeglit, milleks on kõikidele dokumentidele juurdepääsu võimaldamine.

Neljandaks nad väidavad, et komisjon on rikkunud määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8 ning määruse nr 1367/2006⁽³⁾ artiklit 6, kuna ta ei täitnud kaheetapilise haldusmenetluse jooksul oma õiguslikke kohustusi. Hagejad märgivad, et komisjon keeldus dokumentide juurdepääsu võimaldamisest ega esitanud nendele juurdepääsu keelamise põhjuseid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, lk 16).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamise üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, lk 13).

1. oktoobril 2010 esitatud hagi — Timab Industries ja CFPR versus komisjon

(Kohtuasi T-456/10)

(2010/C 346/91)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Timab Industries (Dinard, Prantsusmaa) ja Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat N. Lenoir)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- esimese võimalusena tühistada otsus;
- teise võimalusena tühistada otsuse artikkel 1 eelkõige osas, mis kinnitab, et CFPR ja Timab osalesid müügitingimuste ja kompensatsioonüsteemidega seotud tegevustes;
- igal juhul muuta otsuse artiklit 2 ja vähendada oluliselt CFPR-ile ja Timabile ühiselt ja solidaarselt määratud trahvi;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad esiteks tühistada komisjoni 20. juuli 2010. aasta otsus K(2010) 5001 lõplik ETL artikli 101 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (edaspidi „EMP”) artikli 53 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/38.866 — Loomasöödas kasu-

tatavad fosfaadid), mis puudutab keelatud kokkulepet Euroopa loomasöödas kasutatavate fosfaatide turul, mis seisnes tarnekvootide jagamises, hindade ja tarnetingimuste kooskõlastamises ja tundliku äriteabe vahetamises.

Hagi toetuseks esitavad hagejad kaheksa väidet, mille aluseks on:

- kaitseõiguste, õiguspärase ootuse ja hea halduse põhimõtte rikkumine, määruse nr 773/2004⁽¹⁾ ja kokkuleppemenetluse läbiviimisega seotud teatise⁽²⁾ rikkumine, kuna hagejad seati ebasoodsasse olukorda seetõttu, et nad ei võtnud osa aruteludest määruse nr 773/2004 artikli 10a läbiviimise teemal, kuivõrd võimalikku trahvi, mida komisjon nende läbiviimist puudutavate arutelude käigus kindlaks määras, suurendati seejärel 25 %, kui ühelt poolt ei tohi võimalikku trahvi tõsta rohkem kui 10 % pärast kokkuleppemenetluse läbiviimise jätkamisest loobumist, ja teiselt poolt vähendati rikkumise kestust 60 % võrra.;
- põhjenduste ebapiisavus ja vastuolulisus, kaitseõiguste ja tõendamiskohutuse rikkumine, kuivõrd hagejatele heideti ette tegevusi, milles nad ei olnud osalenud, samas kui komisjonil puudusid tõendid nende osalemise kohta;
- karmimat karistust sätestava seaduse tagasiulatava jõu puudumise põhimõtte rikkumine ja õiguspärase ootuse, võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtete rikkumine, kuna trahvisumma oli kindlaks määratud 2006. aasta suuniseid⁽³⁾ kohaldades, samas kui etteheidetav rikkumine hakkas kulgema enne nende suuniste avaldamist; 2006. aasta suuniste tagasiulatav kohaldamine muutis trahvisumma suuremaks;
- määruse nr 1/1003⁽⁴⁾ artikli 23 rikkumine, proportsionaalsuse, karistuste individuaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine, kuna määratud trahv ei kajastanud tegevuse kestust ega raskusastme;
- hagejatele etteheidetava tegevuse raskusastme hindamise ilmne viga ja võrdse kohtlemise, proportsionaalsuse ja karistuste individuaalsuse põhimõtte rikkumine põhisumma kindlaksmääramisel, kuna komisjon ei võtnud arvesse rikkumise olulise mõju puudumist ega asjaolu, et Timab osales keelatud kokkuleppes vähemal määral kui teised osalised;
- hindamisviga ning karistuste individuaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine, kuna lükati tagasi kõik hagejate suhtes leevendavad asjaolud, vaatamata nende sõltuvusele ühest teisest keelatud kokkuleppes osalejast ja Timabi konkurentsi mõjutavast tegevusest;
- kaitseõiguste rikkumine, võrdse kohtlemise põhimõtte ja koostööteatise⁽⁵⁾ rikkumine, kuivõrd trahvi vähendamist, mis oli hagejatele antud kokkuleppemenetlust puudutava arutelu käigus, vähendati märkimisväärselt pärast seda, kui hagejad olid nimetatud aruteludel osalemisest loobunud;